Remnant TV: Vratite nam našu Crkvu katoličku!

Michael Matt: Ako ste, poput mene, u četrdesetima, vjerojatno se još možete sjetiti onog doba kad su cvatuće zajednice katoličkih redovnica ravnale tolikim dijelom svijeta u kojem smo živjeli u stara dobra vremena. Naše škole, bolnice, sirotišta, pučke kuhinje, samostane, misije diljem svijeta – vodile su katoličke redovnice. Bilo ih je svagdje: na ulici, u školi, crkvi, na autobusnoj postaji, aerodromu, gdje god hoćete – katoličke redovnice i habiti bili su sveprisutni. Čak i holivudski filmovi, o avionima u padu, ili o zgradama u plamenu, ili o brodovima koji tonu – u pravilu su uključivali katoličke redovnice. Doduše, u vrijeme kad sam se ja pojavio vjerojatno su već drndale po gitarama i pjevale folk-pjesme, ali shvaćate što želim reći: redovnice su tada bile stalna i bliska činjenica suvremenog života u tolikoj mjeri da su ih filmovi, pa čak i televizija bili puni. Audrey Hepburn glumila je možda najljepšu redovnicu u povijesti, a Sally Field nasmijavala je Ameriku kao leteća redovnica, još nedavno, dok sam ja bio dječak. Pa što se to odonda dogodilo?

Postoje razna objašnjenja, a sva uključuju modernizam, revoluciju i preuzimanje vlasti u Katoličkoj crkvi. No i u tom kratkom razdoblju – pitam se je li netko, itko od nas, ikad zamišljao da će tih divnih katoličkih žena ubrzo gotovo potpuno nestati s lica zemlje, a njihove stare zgrade zatvorit će se, bit će pregažene buldožerima ili prodane muslimanskim zajednicama, još za našeg života. Međutim znate li što je stvarno zastrašujuće? To da ako se ne dogodi neka dramatična promjena smjera kojim sada idemo, nakon nestanka redovnica za tridesetak će se godina isto dogoditi i sa svećenicima.

Razmislimo načas o tome. Što bi to značilo za nas? Što bi značilo za našu djecu? Svijet je, kako svi znamo, postao leglo poganstva, pornografije, devijacije i perverzije, danas posvudašnjih u glavnoj struji naše kulture. Čistoća je rijetka, djevičanstvo tek vic, a borba da se živi čedno postala je, naročito u slučaju mladih, gotovo herojski podvig. Pa kako prosječna dob

svećenika raste, a skandali i homoseksualnost među svećenstvom toliko su uzeli maha da je mladima odbojna i sama pomisao na svećenički poziv, vrlo je blizu svijet u kojem će biti teško izbjeći grijeh, svećenici, pa tako i ispovjednici, bit će sve rjeđi, a progon kršćana sve veći. Otići ćete npr. u obližnju crkvu u subotu poslije podne, ali svećenika ondje nećete naći. Malo zeleno svjetlo bit će ugašeno. Domar će vas obavijestiti da će možda sljedećeg mjeseca ispovijedati neki svećenik u posjetu iz Kine, ili tko zna otkud. I što tada? Kako će naš svijet tada izgledati?!

Takvu budućnost mnogi vide, a ipak, nije mi jasno zašto, papa Franjo obilazi Vječnim Gradom, upravo sada, s uzdignutim palcima i s onim svojim neprekidnim sjajnim, širokim osmijehom. Čemu se to tako vesele u Rimu? Zar ne uviđaju što se približava? Zar ne shvaćaju što prolazimo nastojeći odgojiti djecu u suvremenom svijetu? Ovo nije samo neka tradicionalistička stvar; više se ne radi o davanju prednosti ovom ili onom bogoslužju. Suočavamo se s budućnošću u kojoj nas čekaju smrt i progonstvo bez svećenika i sakramenata! Ne mislite li da je vrijeme da zauzmemo stav i oglasimo se, dok još imamo priliku? Kako daleko smo spremni ići u pronalaženju isprika za ono što se događa, samo zato da bismo sačuvali svoj mir; kako daleko? Zašto i dalje šutimo? Zašto smišljamo te isprike? Što će preliti našu čašu? Možda će predstojeća sinoda o obitelji donijeti kraj svemu tomu? – Da, kako ne! Prije nego što ti ljudi završe, bit će nam rečeno da kao dobri katolici moramo prihvatiti homoseksualne brakove! Eto to je naša bliska budućnost, to nas očekuje! Jesmo li spremni na takvo što? Zar ćemo šutjeti sve dok se to ne dogodi?!

A dolazi nam sad i izvanredna jubilarna Godina milosrđa, koja će trajati od 8. prosinca 2015. do 12. studenog 2016. i koja znači, kako je to rekao papa Franjo baš ovoga tjedna, da mi kršćani trebamo prestati razmišljati kao, citiram, *zakonoznanci koji razaraju ono što Duh Sveti čini u ljudskim srcima. Crkvena vrata ne smiju biti zatvorena*, kaže Franjo, *jer Crkva je Gospodnova kuća*

milosrđa, u kojoj je svatko dobrodošao. Ne smijemo biti takvi kršćani koji često drže crkvena vrata zatvorena pred onima koji dolaze i kucaju.

Chris, o čemu, za ime svijeta, taj čovjek govori? Jedina zatvorena crkvena vrata što ih ja vidim ovih dana vrata su stotina crkava izvan funkcije, obijenih daskama, rasprodanih muslimanima i protestantima, kao tekovina Drugoga vatikanskog sabora. Što ti misliš?

Christopher Ferrara: To je trajna tema ovih emisija, ta tlapnja koja je spopala crkvene ljude danas. U tvojem uvodu osjetio sam ton ogorčenja, ako ne i razdraženosti, koji su sasvim opravdani! Čak i nekomu poput oca Z.-a prekipjelo je. On se osvrće na tu papinu propovijed održanu 17. ožujka i kaže: *Tko su, dobijesa, ti zakonoznanci koje nekoliko puta s omalovažavanjem spominje?Pretpostavljam da misli na one koji drže da se civilno vjenčanim razvedenima, budući da objektivno žive u neskladu s našim poimanjem euharistije, ne smije dopustiti pričest.* Ako na to misli spominjući "zakonoznance", dakle na nešto što u ovom trenutku nije ni najmanje dostupno, primili smo poruku. Ali koji su to zakonoznanci? Michael, reći ću ti koji. U te zakonoznance spadaju i prethodna dvojica papa! Evo što "zakonoznanac" Ivan Pavao II….

Matt: … da, taj radikalni tradicionalist…

Ferrara: … evo što kaže u enciklici *Familiaris consortio*, nakon biskupske sinode 1980.: *Crkva ponovno potvrđuje svoju stegu, zasnovanu na Svetom pismu, prema kojoj ne može euharistijskom zajedništvu pripustiti rastavljene i ponovno vjenčane. Oni su sami sebe učinili nesposobnima da budu pripušteni, jer njihovo stanje i životni položaj objektivno su u opreci sa zajedništvom ljubavi između Krista i Crkve, označenim i uprisutnjenim u euharistiji. A k tomu*, dodaje zakonoznanac Ivan Pavao II., kojeg je, usput budi rečeno, papa Franjo proglasio svetim, *postoji još jedan, osobit pastoralni razlog: ako se te osobe pripuste euharistiji, vjernici bi bili uvedeni u zabludu i krivo bi shvaćali crkveni nauk o nerazrješivosti ženidbe. Pomirenje u sakramentu pokore – koje bi otvorilo put sakramentu euharistije – može se*

udijeliti samo onima koji se pokaju što su pogazili znak Saveza i vjernosti Kristu te iskreno odluče provoditi takav život koji nije u opreci s nerazrješivošću ženidbe.

A tu je i drugi zakonoznanac, papa Benedikt XVI., koji u apostolskoj pobudnici *Sacramentum caritatis*, ovaj put nakon sinode 2005., piše: *Biskupska je sinoda potvrdila praksu Crkve, utemeljenu na Svetom pismu (usp. Mk 10,2–12), da ne pripušta sakramentima rastavljene i ponovno vjenčane, jer njihovo stanje i njihova životna situacija objektivno protuslove onom sjedinjenju Krista i Crkve koje je označeno i ostvareno u euharistiji. Pa ipak, rastavljeni i ponovno vjenčani, usprkos svojoj situaciji, nastavljaju pripadati Crkvi* (što, naravno, nitko ne niječe), *koja ih prati posebnom skrbi, sa željom da njeguju, koliko god je to moguće, kršćanski stil života sudjelovanjem na svetoj misi (iako bez primanja pričesti!)* (…) Dakle, prema propovijedi iz Sv. Marte, ta dvojica papa bila bi prokazana kao zakonoznanci koji zatvaraju crkvena vrata tim sirotim kršćanima koji su napravili pogrešku. A koju pogrešku? – Ostavili su muža ili ženu i ušli u zajednicu s drugim muškarcem ili drugom ženom, ili su se hotimice vjenčali s nekim tko je razveden; to će reći: stupili su u vezu koju Crkva smatra preljubom. Mislim, zaista: dosta! Eto, ustao je čak i otac Z., koji se, tonom sličnim tvojemu, pita: *Kada će ta demagogija prestati?!*

Matt: Da, papa ne govori o tradicionalistima, zar ne, Chris? Naime neki koji nas kritiziraju kažu da smo preosjetljivi, da ne trebamo sve to shvaćati tako osobno. E pa, ako niste znali: papa Franjo ne govori o nama, mi smo premali. On govori o običnim katolicima koji su još preostali, koji smatraju da valja slijediti određena pravila ako se želi ostati odan katoličkoj vjeri. Ja ne mogu zaključiti ništa drugo. Nema šanse da bi on iz propovijedi u propovijed ciljao na jednu malu, tradicionalističku skupinu katolika, raštrkanu po cijelom svijetu. Što ti misliš? Ja mislim da govori o puno većoj skupini, u biti o katolicima koji još obdržavaju pravila?

Ferrara: Upravo sam ti rekao: govori o Ivanu Pavlu II. i Benediktu XVI., o svojim prethodnicima, za ime Božje! Očito su i oni zakonoznanci. Ali nešto u

toj propovijedi osobito je upadljivo. Tu nalazimo obrazac po kojemu se Sveto pismo zloupotrebljava za promicanje Kasperova nauma: nauma da se civilno vjenčane razvedene pripusti Presvetom Sakramentu, što bi, dakako, po kratkom postupku razorilo čitavu moralnu građevinu Katoličke crkve. Jer ako bi oni, živeći u trajnom i javnom preljubu, smjeli na pričest, tko ne bi? Što bi bilo sljedeće? Zahtjev da se suložnike pripusti svetoj pričesti, pa zahtjev da se homoseksualne suložnike pripusti svetoj pričesti, jer, na kraju krajeva, napravili su neke pogreške, a tko smo mi da zatvaramo crkvena vrata?

Matt: Naravno. To će se dogoditi vrlo skoro.

Ferrara: Međutim propovijed se temeljila na evanđeoskom ulomku o uzetome koji je ležao kraj Bethzathe, ribnjaka u kojem bi anđeo od vremena do vremena uzbibao vodu i tko bi prvi ušao, ozdravio bi ma od čega bolovao. Nešto slično Lurdu. No uzetoga nije imao tko na vrijeme odnijeti do vode. Naposljetku ga susreće Gospodin i neposredno ga iscjeljuje, zbog njegove vjere. A papa Franjo nekako uspijeva to izvrnuti zapravo u optužbu protiv svojih prethodnika. U zgodi kod Bethzathe on vidi katolike koji zatvaraju Crkvu, kao ribnjak Bethzathu, kako oni siroti ljudi koji su se odlučili živjeti s osobama koje nisu njihovi ženidbeni drugovi ne bi mogli primiti – svetu pričest, očito. Evo što je rekao:

Koliko puta takva osoba naiđe kod kršćanskih zajednica na zatvorena vrata i čuje riječi: "Ne, ti ne možeš. Pogriješio si i ne možeš. Ako želiš, dođi na nedjeljnu misu, ali ostani tamo, pokazuje rukom prema stražnjem dijelu crkve, *dalje ne možeš." Što Duh Sveti učini u srcima ljudi, to kršćani sa psihologijom zakonoznanaca unište.* I malo poslije kaže: *Ima i danas kršćana koji se ponašaju poput zakonoznanaca i čine isto što su oni činili Isusu*, tj. isto što i farizeji kod Bethzathe, koji su Isusa osuđivali jer je uzetoga ozdravio u subotu. *Govore: "Ovaj je krivovjerac, krši crkvenu stegu, krši zakon!" i tako zatvaraju vrata mnogima.*

Dakle papa u osnovi kaže da je svatko tko upozorava na nečije krivovjerje i kršenje crkvenog zakona, kao zapreku sudjelovanju u euharistiji,

zakonoznanac, farizej, uključujući i Ivana Pavla II. i Benedikta XVI. Nevjerojatno! Tomu nema kraja!

Matt: Da. Problem je što, kako svi znamo, meta ne postoji, stvorena je ni iz čega. Jer gdje su svi ti svećenici koji grme s propovjedaonice: *Moraš slijediti pravila! Moraš na ispovijed! Ne smiješ na pričest ako si u smrtnom grijehu!* Gdje su?! Pa o čemu onda papa govori? Ako se osvrće se na problem koji uopće ili gotovo ne postoji, onda zapravo govori o nečemu drugom. Ja mislim da, kao što si malo prije rekao, govori naprosto o crkvenom nauku. I što da onda radimo s takvim papom, koji očito želi zaplašiti ljude kako ne bi vjerno prianjali uz crkvene zakone. Što ćemo s tim čovjekom? Što će biti s dušama, što će biti s mladima, što će biti s obiteljima, sad kad je sablazan iskitio sam nasljednik sv. Petra?

Ferrara: Mislim da nema ni vremena ni potrebe da uljepšavamo ono što trebamo učiniti. Treba učiniti ono što je učinjeno u vrijeme pape Ivana XXII. kad je s propovjedaonice krivovjerno naučavao o blaženom gledanju i pojedinačnom sudu. Trebamo ustati i ono što je rečeno razobličiti: da je pogrešno, sablažnjivo, zbunjujuće za vjernike; nevjerno čak i naučavanju neposrednih dvaju prethodnika pape Franje! Treba to razobličiti, služeći se sredstvima koja su nam dostupna preko interneta, poput ove emisije. Mislim, tko smo mi? Samo laici koji imaju pristup tim sredstvima komunikacije. Svatko može ovo raditi, ako hoće. A ako govorimo istinu, imamo je pravo preko interneta priopćiti drugima. Zakonik crkvenog prava, kanon 212. jamči nam to pravo. Trebamo ustati i pridružiti se ocu Z.-u i ostalim blogerima te postaviti pitanje koje otac Z. postavlja: O čemu to, dobijesa, papa govori? Tko su ti zakonoznanci?

[…]

I znaš što, Michael? Nek nam vrate našu religiju! To bi trebala biti tema ovih rasprava koje katolici vode među sobom. Vratite nam religiju kojoj su nas naučili roditelji, a njih njihovi roditelji itd. tisuću naraštaja unatrag. Prestanite s

besmislicama o rigorizmu, primijenjenom samo na vjerne katolike, dok se Crkva svagdje drugdje raspada! Prestanite s opsjenama o poslanju koje ne znači prozelitizam; ili o evangelizaciji koja ne znači evangeliziranje; ili o bogoslužnoj obnovi, koja je potpuno razorila bogoslužje; ili o proljeću u Crkvi, koje je zapravo zima kakve nije bilo valjda još od arijanskoga krivovjerja u 4. stoljeću. Prestanite sa sloganima, prestanite s opsjenama i vratite nam katekizam, četiri posljednje stvari i zdravu pouku kakvu smo primili u djetinjstvu, kao i naši roditelji, kao i njihovi roditelji […]

21. ožujka 2015.

http://remnantnewspaper.com/web/index.php/articles/item/1610-new-from-remnant-tv-give-us-back-our-catholic-church